

Viering zondag 3 mei 2020

“Kuddegeest”

Deze viering werd samengesteld door Jan Glorius,
met dank aan Atie Bos, die meedacht over de overweging.

Naar aanleiding 4 en 5 mei wordt deze viering besloten met een herdenking.
Je kunt die vandaag aansluitend op de viering doornemen, of morgen op 4 mei.

Net als in de goede week kun je daarvoor 7 kaarsen gebruiken om te ontsteken.

Ook volgt er een luistertip die Wigle de Jong ons geeft.

Kuddegeest

“Kuddegeest” is het motto van deze viering.

Het is op het eerste oog een negatieve term:

wie wil er nou als een dom schaap met de kudde meelopen?

Niemand toch?

Maar niets is wat het lijkt.

Schape lopen heus niet blindelings achter elkaar aan.

Ze volgen een leider.

Dat is altijd één van de oudere ooiën.

Zij bepaald wanneer ze vertrekken en halthouden;
de andere schape volgen haar – inderdaad - blindelings.

De tweede leider naar wie schape luisteren is hun herder.

Ze kennen de herder en herkennen de stem van de herder.

In het evangelie van vandaag wordt dit beeld prachtig uitgewerkt.

Daar is ook sprake van dieven en rovers, die het voorzien hebben op de schape.

Ook wij hebben de stem van de Goede Herder leren kennen.

Wij herkennen het goede in en om ons heen

én wij weten waar - om ons heen en ín ons, - het kwaad schuilt.

Als we samen in de Geest van Jezus proberen het goede te doen
en het kwade uit te bannen, is er sprake van een “kudde-Geest.”

En dat klinkt goed.

Gezongen gebed [“Herschep ons hart”](#) III 62

Herschep ons hart, heradem ons verstand.

Dat wij elkaar behoeden en doen leven.

Maak ons tot Uw gemeente.

Wees de stem die ons geweten wekt.

Verberg u niet.

Lezing: Nehemia: 9: 6 – 15

U alleen bent de HEER, u hebt de hemel gemaakt, de hoogste hemel en alle hemellichamen, de aarde en de zeeën met alles wat daar leeft. U geeft aan alles het leven, voor u buigen de hemelse machten. U bent de HEER, de God die Abram heeft uitgekozen, die hem uit Ur, de stad van de Chaldeeën, heeft geleid, die zijn naam veranderd heeft in Abraham. U hebt gezien hoe zijn hart trouw bleef aan u, u hebt een verbond met hem gesloten en hem beloofd het land van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Perizzieten, de Jebusieten en de Girgasieten aan zijn nageslacht te geven. U hebt uw woord gehouden, u bent rechtvaardig.

U zag de ellende van onze voorouders in Egypte, bij de Rietzee hoorde u hen om hulp roepen. Daarop verrichtte u tekenen en wonderen bij de farao en al zijn dienaren, bij zijn hele volk, omdat u wist hoe slecht zij onze voorouders behandelden. Zo vestigde u uw naam, die tot op heden voortleeft. Voor de ogen van de Israëlieten spleet u de zee, midden in de zee liepen zij op het droge. U wierp hun achtervolgers in de diepte, als een steen in kolkend water. Overdag leidde u hen in een wolkkolom, 's nachts in een vuurzuil, zodat er licht was op de weg die ze moesten gaan. U daalde neer op de Sinai, u sprak met hen vanuit de hemel, u gaf hun juiste rechtsregels, deugdelijke wetten en goede voorschriften en geboden.

U maakte uw heilige sabbat aan hen bekend, u gaf hun uw geboden, voorschriften en wetten bij monde van uw dienaar Mozes. Wanneer ze honger hadden gaf u hun brood uit de hemel, wanneer ze dorst hadden liet u water voor hen uit een rots stromen. U beval hun het land binnen te gaan en in bezit te nemen, het land dat u hun onder ede had beloofd.

Muziek: [Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit](#) J.S. Bach

Lezing: Johannes 10: 1 – 10

'Waarachtig, ik verzeker u: wie de schaapskooi niet binnengaat door de deur maar ergens anders naar binnen klimt, is een dief of een rover. Wie door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen. Voor hem doet de bewaker open. De schapen luisteren naar zijn stem, hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. Wanneer hij al zijn schapen naar buiten gebracht heeft, loopt hij voor ze uit en de schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen. Iemand anders volgen ze niet, ze lopen juist van hem weg omdat ze de stem van een vreemde niet kennen.' Jezus vertelde hun deze gelijkenis, maar ze begrepen niet wat hij bedoelde.

Hij ging verder: 'Waarachtig, ik verzeker u: ik ben de deur voor de schapen. Wie vóór mij kwamen waren allemaal dieven en rovers, maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd. Ik ben de deur: wanneer iemand door mij binnenkomt zal hij gered worden; hij zal in en uit lopen, en hij zal weidegrond vinden. Een dief komt alleen om te roven, te slachten en te vernietigen, maar ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.

Lied: [Psalm 23, vrij "Was jij mijn herder"](#) III 189

Was jij mijn herder

niets zou mij ontbreken

*Breng mij naar bloeiende weiden
doe mij liggen aan vlietend water*

*Dat mijn ziel op adem komt
dat ik de rechte sporen weer kan gaan
achter jou aan*

*Jij mijn herder
niets zou mij ontbreken*

*Moet ik de afgrond in de doodsvallei
ik zal bang zijn
Ben jij naast mij
ik zal niet doodgaan van angst*

*Jij hebt de tafel al gedekt
mijn spotters weten niet wat ze zien*

*Dat jij mijn voeten wast
ze zalft met balsem,
mij inschenkt,
drink maar, zeg je*

*Jij mijn herder
niets zal mij ontbreken*

*Laat het zo blijven
dit geluk
deze genade
al mijn levens dagen*

*Dat tot in lengte van jaren
ik wonen zal
bij jou in huis*

Jij mijn herder

niets zal mij ontbreken

Wolf en lam

De volgende lezing is een korte videofilm, gemaakt door de Belgische kunstenaar Francis Alys.

Met objecten, installaties, performances en videobeelden geeft Francis Alys een scherp beeld van de toestand van onze wereld.

In die zin zou je hem een hedendaagse profeet kunnen noemen.

“Children’s Game” is een filmproject waar hij zelf het meest trots op is.

Overal op de wereld heeft Francis Alys spelende kinderen gefilmd.

Hij liet de kinderen vrij en onbekommerd hun spel spelen, maar koos wel zorgvuldig de omgeving en de manier van filmen.

Ik wil je uitnodigen om één van die films te bekijken: “Wolf and Lamb”

Het duurt 3 minuten.

FILM

Overweging

Wat opvalt in het filmpje is dat de kinderen zo ontzettend veel plezier hebben met elkaar!

Het zijn allemaal jongetjes, want de film is opgenomen in Afghanistan en daar is het niet gebruikelijk dat meisjes en jongens samen spelen.

Jammer voor de meisjes, dat ze niet mee mogen doen.

Jammer voor de jongens dat ze niet kunnen leren dat meisjes net zoveel in te brengen hebben als zichzelf.

Maar ondanks het feit dat het allemaal jongens zijn, maken ze geen ruzie.

De kinderen zijn allemaal vrolijk.

De film duurt drie minuten en we zien drie minuten pret!

Afghanistan 2011, een land waar een bloedige oorlog woedt.

Drie minuten pret, drie minuten vrede in oorlogsgebied!

Hoe hoopgevend is het dat kinderen blijven spelen

tussen de puinhopen die volwassenen van hun land hebben gemaakt?!

Het is niet voor niets dat Francis Alys op de achtergrond een stapel bouwstenen laat zien...kinderen...toekomst!

De kinderen spelen “Wolf en Lam.”

De wolf wil het lammetje pakken, maar de andere kinderen vormen een beschermende haag om het kleine lammetje heen.

Voor het opgejaagde jongetje gaat de kring open, zodat het veilig kan schuilen.

Maar de grotere jongen - die de wolf speelt – breekt soms door de haag heen.

De jongens laten het lammetje dan vluchten.

Dat maakt het spannend!

De kinderen houden elkaars handen vast en kijken elkaar in de ogen.

Zo beschermen ze samen het opgejaagde lam tegen de boze wolf.

Samen besluiten ze het goede binnen te laten en het kwade buiten te sluiten.

Dat zouden mensen vaker moeten doen!

3 februari 2017: Rotterdammers “omarmen” de Essalaam Moskee (de Blauwe Moskee), als teken van protest na de bloedige aanslag op een moskee in Québec, Canada.

In het spelletje is het lekker duidelijk:

de kinderen in Afghanistan hebben met elkaar afgesproken wie de goeie is en wie de slechterik.

Maar ook als het leven géén spelletje is weten we wat goed is en wat kwaad.

Jezus zegt het zelf:

“De schapen volgen de herder omdat ze zijn stem kennen. Iemand anders volgen ze niet.”

We zien en weten dat er genoeg wolven zijn!

- “Dieven en rovers” noemt Jezus ze in het evangelie -, die het hebben voorzien op de schapen.

Op de zwakken en kwetsbaren, maar zeker ook op de sterke schapen.

Een kenmerk van de dieven en rovers is dat zij uit zijn op eigen gewin, geld, macht, eer en eigen gelijk.

Soms lijken ze met mooie praatjes en beloftes schijnzekerheid te bieden. Maar uiteindelijk worden de schapen die ze vingen uitgebuit, verkocht, geslacht en opgegeten - om in de beeldspraak te blijven.

“Ploert en Schender” noemt Huub Oosterhuis zulke mensen in zijn vrije psalmvertalingen.

Lied: [Psalm 1, vrij : Goed is...](#) III 186

*Goed is dat je niet doet wat slecht
niet achter oplichters aanloopt
niet met ploert en schender heult
niet je schouders ophaalt*

*Ploert en schender,
ach zo is de wereld
Goed is dat je
goede woorden
overweegt en wil*

*Heb je naaste lief
die is als jij
de vluchteling, de arme, doe hen recht
prent ze in het hart van je verstand die woorden*

*Zeg ze voor je uit gezegend ben je
een boom aan stromen levend water
vruchten zul je dragen
blad dat niet vergeelt
het zal je goed gaan*

*Oplichter, ongezegend zul je zijn
een storm steekt op
je waait de leegte in*

In ons persoonlijke leven weten we heus wel wat goed en kwaad is, welke van onze gedachten, intenties, neigingen, woorden en daden

deugen en welke niet.

Onze ouders, onderwijzers en leeraren, hebben ons gevormd.

Zij leerden ons onderscheid te maken tussen goed en kwaad.

Deze vorming is als de wolkkolom of de vuurzuil uit de lezing uit Nehemia, die ons voorgaan op de goede weg.

Wat we daarna zelf nog hebben geleerd, meegemaakt, gezien, gehoord of gelezen heeft evengoed bijgedragen aan ons besef van goed en kwaad.

“Goed is dat je goede woorden overweegt en wil “heb je naaste lief”

zo zongen we, *“plant ze in het hart van je verstand”*

Ons geloof heeft ons een geweten geschopt,

dat even helder klinkt als de stem van de herder.

Maar soms zijn we, ondanks alles, geneigd tot het kwade.

Dan telt geld, gemakzucht en status zwaarder

dan eerlijkheid, oprechtheid en liefde voor de ander.

En vaak slaat de twijfel toe of het wel goed is hoe we leven:

zetten we ons wel genoeg in voor de ander?

Hoe belastend is onze levensstijl voor het klimaat?

Draagt ons koopgedrag bij aan een eerlijke wereld,

met kansen voor iedereen?

Kan het niet allemaal veel beter?

Nee, we zijn **niet** perfect!

En ja, **ongetwijfeld kan het beter!**

Onze imperfectie en onze twijfel mogen een stimulans zijn om het beter te doen.

We kunnen scherp blijven op onszelf en het gevecht met onze kwade neigingen (of met het kwade, zo je wil) aangaan.

Maar imperfectie en twijfel zijn nutteloos als ze ons verlammen of te neer slaan.

We hoeven niet onnodig gebukt te gaan onder schaamte en schuldbesef.

Veel beter is het om goed te beseffen dat we mensen zijn

die naar eer en geweten er het beste van maken,

die om vergeving durven vragen waar dat nodig is,

die het beetje bij beetje steeds beter doen.

In het vertrouwen op een barmhartige God

en in navolging van die Goede Herder,

die ons kent bij naam
en die zijn leven geeft voor zijn schapen.
Hoe beter we die Herder kennen,
hoe beter we ons teweer kunnen stellen tegen alle kwaad.
In Hem zijn wij allen één kudde.

Lied: ["Zoals een moeder zorgt"](#) III 14

*Zoals een moeder zorgt
voor kinderen haar toevertrouwd
en waarborgt dat zij leven:
zo werkt een god van liefde
en geen uur verflauwt zijn vuur
Niet meer verstomt het woord
Dat hij ons heeft gegeven*

*Hij neemt ons bij de hand
dat woord, geduldig voert het ons
uit angstland weg naar vrijheid.
Zo onbegaanbaar, dwars die weg zo hoog,
zo heet en droog-
laat mij niet moeten gaan
als Gij niet zelf nabij zijt*

*Een waterval van licht
van vreugde en gereede hoop,
van inzicht en vertrouwen:
Zo overkomt Gij mensen, ik besta
Uw woord en ga
Nog weet ik niets van U,
ooit zal ik U aanschouwen*

HERDENKING 4 en 5 mei

75 JAAR VRJHEID

Hoe verleidelijk en makkelijk het is om achter het kwaad aan te lopen, hoe eenvoudig het is verblind te worden in tijden recessie blijkt wel uit de grote aanhang van de fascistten in Duitsland, Italië en in vele landen van Europa.

Als de kudde naar de verkeerde stem luistert zijn de gevolgen niet te overzien.

Gelukkig waren er toen – en zijn er altijd – mensen die in verzet komen,

die een veilige kraal willen vormen voor de kwetsbaren.

Er zijn mensen die hun leven riskeren voor vrede, gerechtigheid en vrijheid.

Deze week gedenken wij de vele doden die gevallen zijn tijdens en na de Tweede Wereldoorlog, door de holocaust, door genocide, oorlog, terreur.

Mensen die omgekomen zijn

omdat ze anderen hielpen te ontsnappen aan een wisse dood.

En we gedenken allen die sinds die tijd hun leven hebben gegeven voor vrijheid, gerechtigheid en vrede.

En we vieren de vrijheid:

de bevrijding van Nederland 75 jaar geleden en de vrijheid waarin velen mensen sinds die tijd mogen leven.

Wij willen dat doen door het ontsteken van 7 kaarsen en gebed.

1.

Wij ontsteken een kaars

voor de miljoenen Joodse slachtoffers van de Holocaust omgekomen in de concentratiekampen van de nazi's.

Dat wij nooit vergeten welke misdaad begaan is en dat het nooit wéér gebeurt.

2.

Wij ontsteken een kaars

voor de vele Roma en Sinti,

voor homoseksuelen en voor de politieke gevangenen omgekomen in de concentratiekampen van de nazi's.

Dat wij nooit vergeten welke misdaad begaan is
en dat het nooit wéér gebeurt.

3.

Wij ontsteken een kaars
voor al die verzetsstrijders
die een kring van bescherming vormden
om Joden en andere onderduikers
en dit met hun leven moesten bekopen.
Dat wij hen nooit vergeten
en hun heldendaden ons tot voorbeeld strekken.

4.

Wij ontsteken een kaars
voor al die mannen en vrouwen die omkwamen
of ernstig gewond of getraumatiseerd raakten op vredesmissies.
Dat hun strijd voor vrede en gerechtigheid niet vergeefs was.

5.

Wij ontsteken een kaars
voor alle dromers, dichters, kunstenaars, schrijvers, denkers, priesters,
predikanten, imams en rabbijnen
die het ideaal van de vrijheid vorm geven
in beeld, woord, muziek, dans, gebed en ritueel
en daardoor onze hoop en ons verlangen levend houden.

6.

We ontsteken een kaars
voor alle politieke en religieuze leiders in de wereld
die zich naar eer en geweten inzetten voor een betere wereld.

7.

We ontsteken een kaars
voor onszelf
waar wij mogelijk gediscrimineerd worden
waar ons tekort gedaan wordt,
waar wij ons in onze vrijheid beknot voelen...

Dat Gods Woord en de Heilige Geest ons leiden wil
om het licht brandend te houden,
dat visioen van toekomst
het Koninkrijk van God op aarde.

Dat wij ons daar blijvend voor zullen inzetten.

Lied: [Onze Vader verborgen](#) III 18

*Onze Vader verborgen
Uw naam worde zichtbaar in ons
Uw koninkrijk kome op aarde
Uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel
waar water schoonheid en brood
gerechtigheid is en genade*

*Waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld
niet één mens meer geknecht*

*Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad*

*Van U is de toekomst
kome wat komt*

Ballade van Mauthausen:

Voor het gedenken vraagt Wigle de Jong graag de aandacht voor de Ballade van Mauthausen van Mikis Theodorakis die in het Nederlands vertaald is door Lennarth Nijgh en o.a. gezongen door Lisbeth List.

Mikis Theodorakis [Mauthausen Lieder](#)

Hooglied

Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde is

*Zoals 'n bloem in eenvoud zo mooi was zij
Zo mooi was zij die mijn geliefde is.
Ik heb haar lief, maar niemand weet dat zij mijn liefste is.*

*En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi ze was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi
Hoe mooi zij was.*

*Oh meisjes van Auschwitz,
Oh meisjes van Dachau,
Vertel mij toch waar mijn liefste is,
Vertel mij toch waar mijn liefste is,
Vertel mij toch waar zij is.*

Ik heb haar lief.

*We hebben haar vandaag voorbij zien komen,
Vanwaar zij kwam, wil jij niet dromen,
Maar niemand weet waarheen zij gaan zal.*

*Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde was
Zoals haar hoofd lag in mijn linker hand
Zoals mijn rechter haar omarmen kon
|En er is niemand meer die nu nog weet
hoe mooi zij was*

*En er is niemand meer die nu nog weet
hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi
Ik heb haar lief.*

*Oh meisjes van Mauthausen,
Oh meisjes van Belsen,
Vertel mij toch waar mijn liefste is,
Vertel mij toch waar mijn liefste is
Vertel mij toch waar zij is.
Ik heb haar lief.*

*We hebben haar een gele ster zien dragen,
Een nummer stond er op haar arm gebrand
Oh meisjes vertel mij waar is zij heen
Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde was
Zoals haar hoofd lag in mijn linker hand*

*Zoals mijn rechter haar omarmen kon
En er is niemand meer die nu nog weet
hoe mooi zij was*

*En er is niemand meer die nu nog weet
hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet
hoe mooi
Ik heb haar lief.*

Antonis (O Andonis)

*Er voert een stenen trap omlaag,
omlaag tussen stenen en doden.
De Wiener Graben wordt het graf
van partizanen en joden.*

*Ze dragen de stenen op hun rug,
de stenen waaraan ze bezwijken.
Uit deze hel keert niemand terug,
de levenden zijn hier al lijken.*

*Hier hoorde Antonis toen een stem
waarop niemand antwoord kon geven.*

*O kameraad, o kameraad,
help mij hieruit, ik wil leven.*

*Maar hier in de diepte van de mijn
mag niemand om menselijkheid vragen,
want medelijden wordt hier pijn,
zwaarder dan steen om te dragen.*

*De jood is gevallen in de mijn
en lag waar zovelen reeds lagen.
Antonis heeft zijn stem gehoord
en het dubbel gewicht toen gedragen.*

*Antonis is mijn naam, ik draag
de last van degenen die vallen.*

*Als je een man bent, kom omlaag
en draag deze last met ons allen.*

De vluchteling (O Drapetis)

*Oh vluchten wil ik nu naar huis,
Geen prikkeldraad houdt mij nog op.
Vlieg, hart van mij want ik ben vrij
En over land en over zee wil ik naar huis.*

*Ja over land en over zee wil ik naar huis.
Geef mij toch brood want het is ver.
En ver zal ik nog moeten gaan.
Over het strand, bergen en land,
Zo vlucht ik verder want ik wil zo graag naar huis.*

Zo vlucht ik verder want ik wil zo graag naar huis.

*Oh christenmensen, hoort mij aan,
Geloof: ik ben geen moordenaar.
Weest niet beducht, ik ben gevlucht,
Omdat, omdat ik nimmer mensen doden kon.
Omdat, omdat ik nimmer mensen doden kon.*

*Altijd wordt op hem gejaagd,
Altijd vindt hij schrik en vrees.
Waar hij ook gaat, overal haat.*

*Oh mensen, hoed u voor de man, hij is gevlucht.
Oh mensen, hoed u voor de man, hij is ontvlucht.*

*Oh nooit was iemand zo alleen,
Alleen in het land van Bertold Brecht.
Hij geeft het op, hem wacht de strop,
Ook nu, ook nu heeft de ss het laatste woord.
Ook nu, ook nu heeft de ss het laatste woord.*

Als de oorlog voorbij is (Otan Teliossi o Polemos)

*Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat*

*Mijn liefste, laat ons dan beminnen
En in de stad elkaar omhelzen,
Op alle pleinen, in de straten.*

*Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen*

*Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat*

*Laat ons beminnen in de mijnen
En laat ons dansen door de kampen,
Laat ons gaan slapen op het slagveld.
Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen*

*Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat*

*Laat heel de wereld dan ons bed zijn,
Laat ons beminnen in het zonlicht
Totdat de doden zijn verdwenen.*

*Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen
Vergeet mij niet als deze oorlog ooi voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat*

(Hooglied – reprise)

*Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde was
Zoals haar hoofd lag in mijn linker hand*

*Zoals mijn rechter haar omarmen kon
En er is niemand meer die nu nog wee hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi zij was*

*En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi
Ik heb haar lief.*

Requiem voor de Mens

Eerste statie (brief)

*Vriend, van al mijn maten ben ik nog over.
Gisteren hebben ze de laatste van mijn lichtung weggehaald.*

*Het was geen slaapmaat van mij,
Maar wie gun je eigenlijk de dood, ver van huis,
het lichaam opengesloten in de modder?*

*Wanneer ben ik aan de beurt?
Soms verlang ik naar die ontploffing,
dat bevrijdende schot in mijn lijf.*

*Ik wacht op het einde van de oorlog in mijn hoofd
gevangene als ik ben geworden van
mijn vaderland voor wie ik heet te strijden.*

*Ik weet niet eens meer waarvoor ik vecht, of voor wie.
Mijn vechten is niet meer dan de ander overleven, op bevel.*

*Vertel mijn moeder niet dat ik nog leef.
Vertel haar niet wat ik jou vertel; ze zou het niet begrijpen,
het zou haar einde zijn.
Niets in mij is nog het kind dat ik ooit was.*

*Ben ik voorgoed verloren voor dat vorig leven?
De oorlogskoorts zuigt mij naar het front.
En als ik daar ben, ben ik een ander, een beest met hersens,
gespannen en alert.
Ik zie de doden niet, opgestapeld op de
karren, die gaan waar ik vandaan kwam.*

*En aangekomen zie ik nieuwe gaten in de grond,
de aarde is geslagen door de bommen.*

*Vaag herken ik nog de plek waar ik gisteren was,
het gat in de grond.
Alsof ik mijn ouderlijk huis terug zie.*

*Vriend, ik heb er vrede mee een mens te zijn geweest
zonder zijn sporen achter te laten in
een bestaan van liefde en vriendschap.*

*Mijn heengaan zal massaal zijn,
anoniem en grijs als de modder en mijn uniform.
Op een plek waar niemand leven wil.*

Tweede statie (verhaal aan tafel)
*Het was een wraakactie zeiden ze.
Ze lagen naast elkaar
Samen met een boer moest ik er langs.*

*En er naar kijken.
Het was lente, je hoorde de leeuwerik,
je rook het gras.*

*En als je naar beneden keek zag je een
rijtje mannen liggen,
het bloed nog vers rood uit de wonden gelopen.
Alsof het zo hoorde.*

Raar, toch?

Derde statie (rapportage)

'Bij zonsopgang stonden een paar duizend mensen voor de compound.

*Ze wilden naar binnen,
want de eerste soldaten kwamen
over de heuvel heen.*

*Het is dus echt, dacht ik, het is dus echt.
Vrouwen en kinderen mochten naar
binnen was ons gezegd.*

*Neem maar afscheid, riepen we,
want we weten niet wat er gaat gebeuren.*

*De mannen moesten weg.
In vrachtwagens.
Of lopend de bossen in.*

*Ik heb me omgedraaid.
We konden helemaal niks.*

*Schieten betekende afgeschoten worden.
We zaten omsingeld door de soldaten met zware wapens,
En wij bewaakten de vrede met machinepistolen.*

*En het was niet eens onze oorlog.
Het was een klus, zeiden ze.*

*Nog elke week droom ik minstens één keer
Dat ik mijn vrouw en kind naar de barakken breng,
afscheid neem in die wagen klim.*

Mijn vrouw maakt me wakker en vraagt waarom ik huil.

*Ik heb het overleefd. Ik ben weer thuis.
Maar daarom huil ik niet.'*

Vierde statie (In Paradisum)

De tranen zijn gedroogd.

De zon is op, het rijstveld waarover ik ooit vluchtte schittert.

*De leuzen zijn overgeschilderd,
de muren van de school zijn weer wit.
De tranen zijn gedroogd.*

De zon is op, het rijstveld waarover ik ooit vluchtte schittert.

De leuzen zijn overgeschilderd, de muren van de school zijn weer wit.

*Mijn nieuwe buurman gaat er les geven.
Hij lacht: lezen, schrijven en rekenen.*

*Geschiedenis is een probleem:
er zijn geen boeken maar verhalen.*

*En niemand wil de verhalen.
Iedereen wil de plannen.*

*Lezen, schrijven en rekenen.
Geschiedenis is er een probleem:
er zijn geen boeken, alleen maar verhalen.*

*En niemand wil de verhalen.
Iedereen wil de plannen.*

*Wat ga je morgen doen?
Wanneer is de eerste oogst?
Wat ga je morgen doen?
Wanneer is de eerste oogst?
Wanneer is het feest?
Wanneer is het feest?
Wat ga je morgen doen?*

*Wanneer is de eerste oogst?
Wanneer is het feest?
Wanneer is het feest?*

Collecte

We houden onze collecte deze weken via deze manier. Je mag een bedrag storten op onze rekening NL22TRIO0784796378 tnv Stichting Ekklesia Tilburg onder vermelding van;
Reguliere collecte: Ekklesia Tilburg